

ପର୍ବ ପଞ୍ଚମ କଥା ବାବ-୧୨

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଗୀତିକାର, ସଂଳାପକାର, କାହାଣୀ ଓ ପଞ୍ଚମ କଥା ଲେଖକ ଭାବରେ ଡ. ରଜନୀରଂଜନଙ୍କ ସର୍ବକାଳୀନ ରେକର୍ଡ଼। ପ୍ରାୟ ୭୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତି। ଦୁଇ ଦୁଇଥର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁରସ୍କୃତ। ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିକାଶର ଧାରାରେ ଘଟଣା, ଦୂର୍ଘଟଣା, ଅଭିଜ୍ଞତାର ଚିତ୍ର ମଧୁର ଅନୁଭୂତିକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଧିନି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଏ ପ୍ରୟାସ।

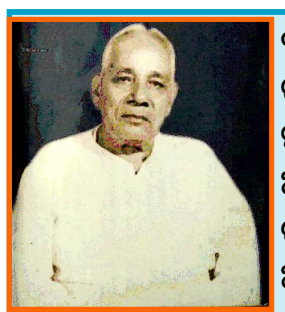
ଧାରାବାହିକ : ଜୀବନାନୁଭୂତି

ଭାଗ-୫୩
 (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଘାଟନ...)

ଯେତେ ସାଧ୍ୟାନ୍ତରା ସହ 'ହାତେ ମାପି ଚାଖଣ୍ଡେ ଚାଲୁଥିଲେ' ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ଯେ କେତେବେଳେ ଅକସ୍ମାତ୍ କେଉଁ ଘଟଣା ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଏ ତାହା କଳ୍ପନା କରିବା ସୁଖୀ ଦୁଃସାଧ୍ୟ । ବର୍ଷିତ ଘଟଣାଟି ରାଜାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିର ଆଦ୍ୟ ଭୂମିକା । ବିନେ ଶୁଣିଲି, ସଦର ଡାକ୍ତରଖାନା ବଜାରୀ ଆସିବାର ସର୍ଜନ ମୋର ଅନୁମତି ନଦେଇ ବା ମୋତେ ନଜଣାଇ ସ୍ଥାନ ଚ୍ୟାଗକରି ଚାଲି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଡାକ୍ତରଖାନା ଜଣେ କମ୍ପାଉଣ୍ଡର ଡାକ୍ତରଧ୍ୟାନରେ ପ୍ରାୟ ମାସେକାଳ ରହିଲା । ତାଙ୍କ ଠିକଣା ସୁଖୀ କେହି କହି ନପାରିବାରୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ମାସକ ଉଦ୍ଘାଟନ ଫେରିଲାକୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚଳିବ କଲି । ସେ ରାଜାଙ୍କ ହୃଦ୍ଘାତ କଲିକତା ଯାଇ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ବୋଲି କହିଲେ । ମୋତେ ନଜଣାଇ ଚାଲି ଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଓ ଏକମାତ୍ର ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ବେନି ରାଜାସାହେବ ମାସେ କାଳ ତାଙ୍କ ସହିତ ରଖୁଥିବେ, ଏଥିରେ ମୋର ବିଶ୍ଵାସ ହେଲାନାହିଁ । ରାଜାସାହେବଙ୍କୁ ଯାଇ ପଚାରିଲି । ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବିବେଚନାରେ ତାଙ୍କୁ ରଖିଥିଲେ ବୋଲି କହିଲେ ଓ ଡାକ୍ତରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚଳିବ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୋ ପ୍ରତି ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ । ମୁଁ ଆଉ କହିବି କ'ଣ? ରୁପ ରହିଲି । ତତ୍ପରେ ଯାହା ସ୍ଵାଭାବିକ ଚାହେଁ । ଡାକ୍ତର, କମ୍ପାଉଣ୍ଡର ମୋତେ ଦୁଃଖାନ୍ତ ଦେଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଦେଖିଲି ଓଭରସିଆର, ପୋଲିସ୍ ଉପସ୍ଵେଦକ, ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସର ପ୍ରଭୃତି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବହେଳା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଏସମାନଙ୍କୁ ଯେତେ କହିଲେ, ଯେତେ ସଦୃଶ୍ୟ ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତୁରମାନ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ବସିଲେ କାରଜପତ୍ର ନଦେଖାଇ ଅସହଯୋଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ତାହା କଲେ । ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମୋତେ ନଜଣାଇ ଗଲେ । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଉପସ୍ଥିତି ଶୁଭ୍ରତ ହେବାକୁ ବସିଲା । ରାଜ୍ୟ ଶାସନରେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଘଟିବା ଭଳି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଅନୁଭବ କଲି ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ତହିଁର ପ୍ରତିକାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ଅନେକ ସମୟରେ ରାଜାଙ୍କ

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତତନ୍ତ୍ର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶିଦେଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖୁଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାୟକଙ୍କର 'ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ଧିନି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଚେଲିଗ୍ରାମର ନକଲ । ତହିଁରେ ଲେଖାଥିଲା ଯେ, ମୁଁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଗନ୍ଧ କଦାଳ ସମ୍ବଳପୁରରେ ତିଆରି ହେଉଥିବା ମୋ ତୃଥୀୟରେ ଲଗାଇବା ସକାଶେ ପଠାଇ ଦେଇଅଛି ଓ ମୋର ଅତ୍ୟାଚାରରେ ବଶେଇର ଲୋକେ ଘରଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଗଭର୍ଣ୍ଣରଙ୍କଠାରୁ ତହିଁର ତଦନ୍ତ ସକାଶେ ତାହା ପୋଲିଟିକାଲ ଏଜେଣ୍ଡ଼ଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା ଓ ତଦନ୍ତ ସକାଶେ ସେ ଏଜେନ୍ସି ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସରଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା ମିଶି ଏକ ଶାସନାଧୀନରେ ଥିଲା । ୧୯୩୬ ମସିହାରେ ପୁଅଙ୍କ ହେଲା । ମୁଁ ସେଇ ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲି, ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପୁନି ସାହେବ ତଦନ୍ତ କରିବେ । ମୁଁ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ହୁଏତ ଲୋକମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କହିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇପାରେ । ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତଦନ୍ତ ମୋ ପକ୍ଷରେ ମଙ୍ଗଳକର । ଏହି କାରଣରୁ ପୁନିସାହେବ ବଶେଇକୁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ସମ୍ବଳପୁରରେ ରହିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁମତିରେ ରହିଲି । ରାଜପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ପୁନି ସାହେବ ଗୋଟିଏ ପତ୍ରଦ୍ଵାରା ମୋତେ ଡକାଇଲେ ଓ ମୁଁ ସମ୍ବଳପୁର ବଜାରରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲି । ସେ ମୋତେ ଦେଖି ଶୁଦ୍ଧ ହସିଲେ ଓ ମୋ ହାତକୁ ବିତ୍ୟାଏ କାଗଜ ବହାଇଦେଲେ । ତାହା ତାଙ୍କ ତଦନ୍ତର ନିସଂପର୍କ । ସମସ୍ତ ପଡ଼ିଗଲି ଓ କାଶିଲି ଯେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ମୋ ଭାଗ୍ୟକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲି । ପୁନିସାହେବ କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଗନ୍ଧମାନ କଦାଳ ନେଇଅଛି ବୋଲି ସେ ତାଙ୍କ ଚେଲିଗ୍ରାମରେ ଲେଖିଥିଲେ ତହିଁର ଚିତ୍ତୁଖୁଖିମାନ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସରଙ୍କୁ ସେ ଯେତେବେଳେ କହିଲେ, ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସର ତାଙ୍କ ଚେଲିଗ୍ରାମରେ ଲିଖିତ ଅଭିଯୋଗ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କଲେ । ମୁଁ ଅଦ୍ୟାହତ ପାଇଲି ଓ ଯେଉଁ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ସେହିଦିନ ସାକ୍ଷାତ କଲି । ସେ ମୋତେ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ହସି ହସି ଉଷ୍ଣ କରମର୍ଦନବାସ (warm shakehand) କଲେ ଓ କେତେ ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହିଲେ । ତାଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ମୁଁ ବଶେଇ ଚାଲିଗଲି । (କ୍ରମଶଃ)

ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସରଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ସହିତ ପାନପୋଷରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ଲେଖିଥିଲେ । ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସର ଓ ମୁଁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କଲୁଁ । ସେ ମୋତେ କହିଲେ ଯେ, ପୋଲିଟିକାଲ ଏଜେଣ୍ଡ଼ ଫେର୍ଡ଼ ସାହେବ (N.f. Peck, I.C.S.) ମୋ ସହିତ କେତେକ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଓ ଅବିକଳରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବଳପୁରରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଫିଲିପ୍ ସାହେବ ସେହି ସମୟରେ ଦାମ୍ କୁଟିରେ ଯାଇଥିବାରୁ ସହକାରୀ ପୋଲିଟିକାଲ ଏଜେଣ୍ଡ଼ ଫେର୍ଡ଼ ସାହେବ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସରଙ୍କୁ ପାନପୋଷରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ମୁଁ ସମ୍ବଳପୁର ଚାଲିଗଲି ଓ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଦିନ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲି । ମୋତେ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଫେର୍ଡ଼ ସାହେବ ଗର୍ଜନ କରି କହି ଉଠିଲେ, "ମି.ଫିଲିପ୍ ଏସକୁ ସହିପାରନ୍ତି । ମୁଁ ସହିବି ନାହିଁ" (Mr.Philip May tolerate all this, I won't) । ତାଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ମୁଁ ଖସିତ ହେଲି ଓ ତହିଁର କାରଣ ପଚାରିଲି । ସେ ମୋ ହାତକୁ ଖଣ୍ଡେ କାଗଜ ବହାଇ ଦେଲେ । ତାହା ପଡ଼ି, ମୋ ତନ୍ତୁ ସ୍ଥିର । ତାହା ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଗଭର୍ଣ୍ଣରଙ୍କଠାରୁ ବଶେଇ ଷ୍ଟେନ୍ସ ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ

ସହିତ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥାଏ । ବେଳେବେଳେ ଅନୁଭବ କରେ, ମୋର ଭବିଷ୍ୟତ ପତ୍ନୀ ନିରୁପଣରେ ଏ ସମସ୍ତ ଅପ୍ରୀତିକର ଘଟଣା ସମୂହ ଆଲୋକପାତ କରେ । ପ୍ରଥମରେ ଓଭରସିଆରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଞ୍ଚକରି ମୋର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମନ୍ତବ୍ୟ ପୋଲିଟିକାଲ ଏଜେଣ୍ଡ଼ଙ୍କଠାରୁ ପଠାଇଲି । ସେ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନ୍ତ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ତାଙ୍କ ପରେ ଗଲେ ପୋଲିସ୍ ଉପସ୍ଵେଦକ । ଅପର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଗୋଳମାଳ ମଧ୍ୟରେ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ଏଆଡ଼େ ମାଉସା ସେ ଆଡ଼େ ପିଉସାକୁ ସବୁଜ କରିବାରେ ଛଡ଼ପଡ଼ ହୋଇ ମରୁଥାଏ । ସମସ୍ତ ସମୟରେ ରାଜାଙ୍କ ପାଖଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭର ଅଭିଯୋଗମାନ ଆସେ । କୌଣସିମତେ ତହିଁର ମାମାଂସା କରିଦିଏ । ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଥାଏ, ଏ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତିର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଏହି କର୍ମଚାରୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକେ ଏପରି ଗଣଗୋଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ବିନେ ଏଜେନ୍ସି ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସର (H.F. Mooney) ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ଖଣ୍ଡେ ପତ୍ର ପାଇଲି ।

ଆମ ସମୟର

|| ବୋଝ ||

ସେମାନେ କାଳେ ବୋଝ କେବେ ବି ବୋଝ ମୁଣ୍ଡେଇ ନଥିବା ସୁବିଧାଭୋଗୀଙ୍କର !

ଦେଶ ଉପରେ ବି ସେମାନେ ବୋଝ ଅର୍ଥନୀତିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକର୍ତ୍ତା !

ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ଶ୍ରମଧାନ !

ଅଞ୍ଚଳେ ତାଙ୍କ ନଥାଏ ସୁ? ବୋହିନେବାକୁ ବୋଝ ନିଜ ସଂସାରର, ଜୀବନ ହିଁ ସାଧ୍ୟତା ହୋଇସାରିଥାଏ କେବେ ହୁଁ ଏକ ଅସଫଳ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଅନବନର !

ଅକ୍ଷୟ ପାତ୍ର

ବୋହି ବୋହି ବୋଝ ଅଭାବୀ ସଂସାରର ଲଢ଼ଖଡ଼େଇ ଯାଉଥିବା ପାଦ ଲୋଗେ ବାର ଅନିଭୋଗ ; କ୍ଷମତାଲିପିପୁସ୍ତକ ଗଢ଼ା ଭଳି ଭଳି ଆର୍ଥିକ ସଂସାର ତାଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ବା ମାନନେଖୁଥାଏ, ବେକାରୀ ଓ ବେଗାରି ହିଁ ନିତ୍ୟ ସହଚର !

ବୋଝ ବୋଝ ଆର୍ତ୍ତ ଓ ଆକୃତି ନେଇ ସେମାନେ ପୁରିପୁଲକ୍ଷି ଦେଶ ଦେଶାନ୍ତର, ଅଥଚ ଯେଉଁଠି ବି ବସତି ଥାଉଛି ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି ବୋଝ ବିକାଶୋନ୍ମୁଖୀ ପ୍ରକରଣର !

ଆହା ! କିଏ ଉଚାରିଦେବ ଏ ଅସମସ୍ୟାର ବୋଝ

ମଥାକୁ ତାଙ୍କର ? କିଏ ଯାଚିଦେବ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣା ତରଳିବାକୁ ଭାର ଆପଣା ସ୍ଵାଭିମାନର ?

ସରକାର ? ମୁଣ୍ଡମେୟକ ମେଦବହୁଳରେ ପୁଷ୍ଟ କଥୁତ-ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଅସ୍ଥିତ ଯା'ର ?

♥ ଅଧ୍ୟାପକ ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗ ହିନ୍ଦୋଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଖଜୁରିଆକଟା ଢେଙ୍କାନାଳ-୨୦ (ମୋ) ୮୮୫୮୮୪୯୭୦

ଅମରେନ୍ଦ୍ର ମାଧବ ଦାଶ

|| ଅଯୋଧ୍ୟା-୧୩ ||

୧) ଆଖୁକୁ ବିଶ୍ଵ ନଥାଏ ଅଥଚ, ରାଜନୀତି ନିଆଁରେ ଯିଏ ଅହରହ ଜଳୁଥାଏ ସେଇଟା ହିଁ ଅଯୋଧ୍ୟା ।

ହେମନ୍ତ କୁମାର ରାଉତ || ଶୂନ୍ୟତାଳରେ ନୀଡ଼ର ଠିକଣା ||

ପୁଣ୍ୟ ନଗର ସେପାରି ତାଳରେ ଖୁଣ୍ଟା ଚାମୁଣ୍ଡାଗାର ଘର ଅଞ୍ଚଳ କରଣୀରେ ଗୋଟିଗୋଟି ସର୍ପ କରିଛି ତାଳପତ୍ରର ଛାଉଣି ତଳେ ଖାଲି ପିଲାପିଲିଙ୍କ ସଂସାର । ଉପରେ ଖୋଲାଖୋଲା ଆକାଶ କୁଡ଼େଇ ହୋଇପଡ଼େ ଖରା ଝରଝର ବର୍ଷା ଗାଧୋଇଦିଏ ତା' କୁନିକୁଆଁଙ୍କର ଚିକି ଡେଖାକୁ । ସେମାନଙ୍କ ଅଳତାଦିଆ ପାଦରେ ପୁରୁପୁରୁ ପରର ପାଉଁଶି କହୁ ଦେଖାଏ, କିରିମିରିରି ଗାତ ଶିଖାଏ ତା' କୁଆଁଙ୍କର କୁକୁକୁ ଆଖୁପରି ସାରାଆକାଶରେ ମିଳିମିଳି ଚାପା । ପାପର ନଇରୁ ଅଞ୍ଚଳର ପାଏ ପାଣି

ଅଧକାରର ପଠା ଉପରେ ନୀରବ କାହାଣୀ ଫେରିଯାଏ ଗନ୍ଧପତ୍ରରେ ନୀଡ଼ର ଠିକଣା ଥୋଇ । ହାତର ଘୋ' ଘୋ'ରେ ତା'ର କ'ଣ ଅଛି ସେ'ତ ଚଢ଼େଇଟିଏ ସେତିକି ପରିଚୟ ତା'ର ।

♥ ବାହାଁପୁର, ରାଜନଗର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ମୋ: ୯୯୩୮୬୭୯୬୩୧

ପ୍ରଣୟ ସୁଧା

ସେମାନେ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ କହୁଥିବା ଜଂଗଲ ଆଡ଼େ ଯେଉଁଆଡ଼େ ତାଙ୍କର ବୋଲି କିଛି ବି ନଥିଲା ଅଥଚ ସେମାନେ ଯାଇଛନ୍ତି ସେଇଆଡ଼େ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଜମାକୁ ଯିବାର ହିଁ ନଥିଲା ।

ସେମାନେ ଦଳବୀର୍ଯ୍ୟ ହୁଏତ ପଞ୍ଚାଟି ସାରିଥିବେ ଗୋଟିଏ ଅଧକୃତ ପାଖରେ । ନିଜ ଶିରିପାର ବା... ବାଃ କରୁଥିବେ ଆଉ ସେ ଅଧକୃତଙ୍କ ପକ୍ଷ ନହେଲେ ପୋଖରୀର ଠିକଣା ପଚାଉଥିବେ

|| ସେଇଆଡ଼େ..ଅଧ କୁଅଆଡ଼େ ||

ଯେଉଁ କୁଅରେ ରକ୍ତଛଡ଼ା କେବେ ପାଣି ହିଁ ନଥିଲା ସେମାନେ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଯିବେ ଇତିହାସ ହୁଏତ ଫେରିବ ନିଶ୍ଚାସ ସବୁ ଚିହ୍ନର ହୋଇଯାଇ ପାରେ ଅଥଚ ସେ ଅଚଳିବେ ନାହିଁ ।

କେବେକି ନଥିଲା ରକ୍ତରେ ପୁଲ୍ ଲୁଲ୍ ଗୋଟେ ଅଧକୃତ ଛଡ଼ା ।

♥ ଧର୍ମଶାଳା, ଜାରକା, ଯାଜପୁର ମୋ: ୮୮୩୯୮୪୯୧୧

୩) ଗୋଟାଏ ଆତ୍ମା ଗୋଟାଏ ବିଶ୍ଵାସ ଗୋଟାଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଗୋଟାଏ ପ୍ରତୀକର ନାଁ ଅଯୋଧ୍ୟା ।

୪) ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଭୁଗୁରୁ ହୋଇ ପୋଡ଼ୁଥିବା ଏକ ଅଶୁଣା ଘାଁ ଅଯୋଧ୍ୟା ।

♥ ଯୁନି-୪, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନଗର, ପୁର ନ-୧୩୦୨/୯ (ପ୍ରା), ଭୁବନେଶ୍ଵର ମୋ: ୯୪୩୭୩୪୯୯୪୪

|| ଶୀତ ଆସିଲେ || **ପ୍ରକାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ**

ଶୀତ ଆସିଲେ ଦେଖି ମନେପଡ଼େ ଗାଆଁରେ ଥିବା ମୋ ବୋଉ !

ଏକମିତି ଦିନକର ଶୀତ ବୋଉ ମଥାକୁ ପୋଛି ଦେଇଥିଲା ସ୍ଥିର ଓ ହାତକୁ କାଢ଼ି ନେଇଥିଲା ଦୁଇ ମୁଠା କାତ ସବୁଦିନ ପାଇଁ । ସେଇଦିନୁ କି ଏକ ଅଭିମାନରେ ବୋଉ ପଢ଼ି ରହିଛି ଗାଆଁରେ ଯେ ଯେତେ କହିଲେ, ଯେତେ ଦେହୁରା ହେଲେ ବି ସହର ମାଡ଼େ ନାହିଁ ।

କହେ, ସହରର ଶୀତ କୁଆଡ଼େ ବାପାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଦେଖି ଦେଖି ବୋହି ଆଣେ ତା' ଶୀତଳ ହାତରେ ଓ ତା'କୁ ଜଡ଼ କରିଦିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ।

ଗାଆଁରେ ବୋଉ ଏବେ ବିତାଉଛି ଏକ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀର ଜୀବନ । କ'ଣ ହେଲା, କ'ଣ ନ ହେଲା କେଉଁଥିରେ ବି ତା'ର ନାହିଁ ଚିତ୍ତେ ହେଲେ ମନ ।

ଶୀତ ଆସିଲେ ହିଁ ମନ ତଳେ ଚିତାଟିଏ ଘାରେ

କ'ଣ କରୁଥିବ ବୋଉ ଏ ହାତୁଥିବା ଶୀତରେ ? ଭାବୁଥିବ କି ଆଉ 'ଶରୀରରୁ ପ୍ରାଣ କାଢ଼ି ନେଲା ପରେ ଏ ଶରୀର କାହିଁକି ରହିଛି ଯେଉଁ ଶୀତ ଲୁଚି ନେଇଛି ମୋର ସର୍ବସ୍ଵ ସେହି ଶୀତ ମୋତେ ନ ନେଇ କାହିଁକି ରଖିଛି !'

ମୁଁ କାହ କାହ ହୋଇଯାଏ ଓ ଲୁଚି କରି ବସିପଡ଼େ ସେଇଠି ମୋତେ ଲାଗେ- ପୃଥିବୀର ସବୁ ପୁଅ ଅନାଥ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ମୋ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ !

♥ ରମାଦେବୀ ନିବାସ, ଏସ୍.ବି-୧୪, ଶକ୍ତିନଗର, ରାଉରକେଲା-୧୪ ମୋ: ୯୯୩୮୬୭୩୬୮୯

